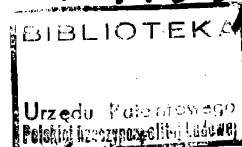

2 maja 1927 r.

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 5697.

Kl. 72 h 5.

Rudolf von Frommer
(Budapeszt, Węgry).

Urządzenie przerywające mechanizmu spustowego samoczynnej broni palnej o ślizgającej się lufie.

Zgłoszono 21 stycznia 1922 r.

Udzielono 27 sierpnia 1926 r.

Przy broni samoczynnej może się, jak wiadomo, zdarzyć, że wskutek naciśnięcia na spust, mimo woli strzelającego, pada więcej niż jeden strzał, co naturalnie nie jest pożądane. Następuje to dlatego, że strzelający przy pociągnięciu zatrzymuje palec w miejscu, w którym szyna spustowa lub przerywacz już wyłączył część powodującą strzał, np. iglicę lub kurek, spust zaś nie rozłączył się jeszcze z szyną spustową lub jakąkolwiek inną częścią pośrednią, która porusza spust i zamocowuje iglicę w odpowiednim położeniu. W tym wypadku iglica może znów uderzyć i mimowoli paść kilka strzałów jeden po drugim.

Urządzenia, uniemożliwiające mimowolne strzały kilkakrotne, są wogóle znane.

Przedmiot wynalazku stanowi przyrząd, który różni się od dotychczas znanych prostotą budowy. Niezbędnem jest tylko nadanie odpowiedniego kształtu częściom mechanizmu spustowego, nie trzeba zaś dodawać żadnych nowych części.

Fig. 1 załączonego rysunku przedstawia urządzenie przerywające według wynalazku przed strzałem; fig. 2 — po strzale.

Spust 2, który się obraca około sworznia 1, ma zaczep lub przedłużenie 3, którym zahacza lufę 6 przez otwór 4 w obsadzie 5. Na lufie 6 wykonana jest płaszczyna prowadna, względnie żłobek prowadny, 7 dla zaczepu 3; głębokość żłobka zmniejsza się w kierunku od zamka do wylotu lufy.

Układ ten działa w sposób następujący:

Gdy pociąga się ku sobie spust 2 w sposób znany, szyna spustowa 8 odłącza od zęba kurkowego 10 przerywacz 9, następuje wystrzał i lufa 6 zostaje odrzucona ku tyłowi (fig. 2). Podczas cofania się lufy 6, płaszczyzna prowadna 7 naciska ku dołowi zaczep 3 i odpycha w ten sposób spust w położenie tylne, nawet gdyby palec naciskający jeszcze go niezupełnie puścił, względnie gdyby spust został przez wypadek zatrzymany w takim położeniu, w którym może mimowoli nastąpić kilka strzałów. Przez zupełnie równobieżne odciśnięcie — tylny koniec szyny spustowej 8 zostaje zupełnie odsunięty od końca przerywacza 9 (fig. 2) tak, że przerywacz z pewnością może zająć położenie, w którym zatrzyma kurek po każdym wystrzale. W ten sposób można z całą pewnością zapobiec mimowolnemu strzałowi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie przerywające mechanizmu spustowego samoczynnej broni palnej o lufie ślizgającej się, mające na celu przerwanie połączenia między szyną spustową a przerywaczem, znamienne tem, że na lufie jest wykonana płaszczyzna prowadna, która przy cofaniu się lufy ku tyłowi odsuwa spust w położenie tylne.

2. Wykonanie urządzenia według zastrz. 1, znamienne tem, że spust ma zaczep (3), wchodzący do żłobka lub wykonanego na lufie wydrążenia, przyczem żłobek ten ma głębokość stopniowo się zmniejszającą od zamka ku wylotowi lufy.

Rudolf von Frommer.

Zastępca: S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

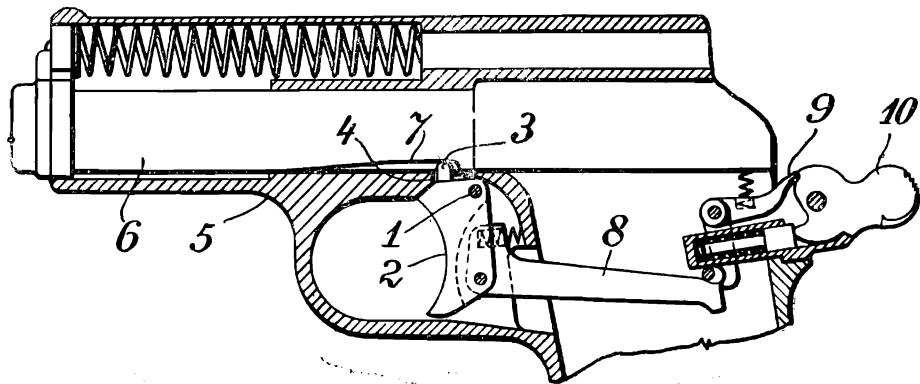

Fig. 2.

